

DRWĘCA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Dziennik“ wychodzi 5 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Najniższa cena za ogłoszenie 1,50 zł z doręczeniem 1,60 zł miesięcznie.
Kwartalnie wynosi 4,50 zł z doręczeniem 5,00 zł.
Należy się odwołać do wszystkich punktów.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 8-linowej 20 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (stałe) 10 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres tel. „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok X.

Nowemiasto-Pomorze, Wtorek, dnia 22 lipca 1930.

Nr. 84

Trzy łączące się ściśle ze sobą uroczystości.

W ostatnich czasach obchodziliśmy tu na Pomorzu — a wtórowała temu i cała Polska — cały szereg uroczystości pamiątkowych, które — choć wyobrażające różne zdarzenia i fakty z różnych epok i czasów, jednak mają to do siebie, że wiążą się ze sobą jakoby ogniwa jednego wspólnego łańcucha, którym jest dziejowe zmagania się żywiołu polskiego ze zachłannością germańską. Walka ta, rozgrywająca się już od przeszło 1000 lat ze zmieniającymi się skutkami, aż dotąd ukończona nie jest i po wojnie światowej weszła we fazę tem silniejszego napięcia. Otóż starajmy się logiczność i wspólną łączność tych ostatnich uroczystości ze sobą powiązać. A więc najprzód obchodziliśmy 520-lecie epokowej w dziejach Polski bitwy pod Grunwaldem. Żadna zaborów i owoców cudzej pracy fala germańska była się już przelała po przez rozległe obszary śródbrzońskie od Łaby aż do Odry i hen aż pod Wisłę — grzebiąc liczne, a potężne ogni szczepu słowiańskiego. Jedynie żywioł polski stawiał jej mężnie czoło. Walka od Mieszka pierwszego poprzez czasy następnych władców toczyła się z najeżdżającą germańskim ze zmiennym szczęściem. Jednak najfatalniejszym błędem było osadzenie na Pomorzu Krzyżaków — zakonu niemieckiego, który ze skromnej instytucji zakonnej stał się dla Polski krwiożerczą hydrą, niszczącą ogniem i mieczem wszystko, co polskie, co słowiańskie. Pod Grunwaldem w dniu 15 lipca 1410 roku potęga krzyżacka została złamana. Niewyżyskowanie jednak owoców tego zwycięstwa doprowadziło do nowej długotrwałej wojny, która zakończyła się ostatecznym pogromem Krzyżaków.

Jednak łatwowierność króla Zygmunta I sprawiła, że hydrze krzyżackiej pozwolono zagnieździć się silnie w Prusach Wschodnich, co ostatecznie doprowadziło do rozbioru Polski. I tak się ścisły strasznie błędy polityki polskiej, niedoceniającej niebezpieczeństwa, grożącego jej od Zachodu, ze strony Niemców. Po zamartwychwstaniu Polski zwany kardynalny błąd fałszywej polityki odwrócenia twarzy od zachodu na wschód, ów fatalny marsz na Kijów, przyczynił się w znacznej mierze do przegranej plebiscytu na Warmii, Powiślu i Mazurach. Jednak obchód 10-lecia tej arcysmutnej rocznicy w dniu 13 lipca, który głośnym echem rozległ się po całej Polsce, dał poznać, że naród polski po chwilowym zniechęceniu i marazmie z dopływem nowych sił zabrał się do odrobienia tego, co był utracił przez błędną politykę z powojennej doby przodujących państwu jednostek.

Największym jednak dowodem tego nowego porwy w kierunku naprawienia dziejowych błędów na zachodzie była uroczystość poświęcenia „Daru Pomorza“ dnia 13 lipca w Toruniu, symbolizującego zrozumienie przez społeczeństwo najpierw pomorskie, a potem całej Polski znaczenia dostępu Polski do Pomorza i mocne jej usadówienie się nad brzegiem Bałtyku. Najbardziej pocieszającym objawem przytem jest i ta okoliczność, że wreszcie i te czynniki kierujące, które przed 10 laty nie zdawały sobie sprawy z ważności kwestii granic zachodnich, z dostępu Polski do Pomorza, dziś ją rozumieją, o czem świadczą wymownie przemówienie ministra Kwiatkowskiego w czasie uroczystości poświęcenia „Daru Pomorza“, w którym tenże silnie zaakcentował, że „Z wybrzeżem łączy się życie Polski — bez niego, śmierć“.

Zamknięcie sesji nadzwyczajnej Senatu.

Warszawa, 18. 7. Wczoraj o godz. 13 doręczono p. marszałkowi senatu dr. Szymańskiemu pismo tej treści: Na podstawie art. 37 Konstytucji zamykam z upływem 17-go lipca 1930 r. sesję nadzwyczajną senatu.

Spała, dnia 17 lipca 1930 r.

(—) Prezydent Rzplitej I. Mościcki.

(—) Prezes Rady Ministrów Walery Sławek.

Niemiecka odpowiedź paneuropejska daje dużo do myślenia.

Berlin. Nota rządu niemieckiego w sprawie Paneuropy wręczona została na Quai d'Orsay przez ambasadora niemieckiego v. Hoescha ministrowi Briandowi.

Nota niemiecka, która równocześnie została ogłoszona w Berlinie, zawiera stwierdzenie, że Niemcy odczuwają w całej pełni wady struktury europejskiej, jako państwo, położone w środku kontynentu. Żaden naród — tak oświadcza nota niemiecka — nie może mieć większego interesu w usunięciu tych niewłaściwości. Rząd niemiecki gotów jest pracować ochotnie nad rozwiązaniem problemów paneuropejskich i weźmie udział w proponowanej konferencji w czasie sesji jesiennej Ligi Narodów. Rzeczywiście zadowolenie Europy da się osiągnąć jedynie na zasadach równości i sprawiedliwości.

Z tego zwrotu noty niemieckiej wynika zupełnie jasno, że rząd niemiecki akcją paneuropejską zamierza użyć jako ośrodek do swolch rewizjonistycznych celów politycznych.

zjonistycznych celów politycznych.

Nota niemiecka podkreśla również konieczność równouprawnienia wszystkich narodów w dziedzinie bezpieczeństwa, co jest niewątpliwie ukrytym manewrem w kierunku uzyskania równości w sprawie zbrojeń.

Odpowiedź Portugalii na notę Brianda.

Lizbona. Jak oświadczył minister spraw zagranicznych w wywiadzie prasowym, odpowiedź rządu portugalskiego na memoriał Brianda wyraża uznanie dla zasady ścisłej współpracy państw europejskich i wypowiada się za nieograniczaną działalność Ligi Narodów i nieosłabianiem jej wpływów. Odpowiedź podkreśla trudności kolonialne Portugalii, która nie może być uważana za państwo wyłącznie europejskie. Rząd portugalski zaznaczył, że pakt europejski nie może wpływać na jego stosunki z Brazylią i zawarte poprzednio z innymi państwami umowy.

Widmo odwetu niemieckiego przeraża Francję.

Paryż. Niemcy żądają rewizji traktatów, tak oświadcza franc. organy prasowe. Cała odpowiedź Niemiec, pisze w dzienniku „Figaro“ p. Andre Caumetx, ma jedynie na celu rewizję traktatów. Wyrażnie tego oświadczenie nie mówią, lecz niema prawie wiara, w którymby kwestja ta nie była w tej lub innej formie poruszona. Czyż Niemcy mogą być zadowolone z „wypadku“, dzięki któremu zasłużył na Traktat Werselski? zapytuje w „Liberte“ p. Jacques Bainville. Złoczyńcy zwykli zwać „wypadkiem“ to, co spowodowało nalożenie na nich kary. Skoro zapytywano Rzeszę Niemiecką o wypowiedzenie swego zdania o Europie, nie mogła ona odpowiedzieć inaczej, jak, że Eurpa jest źle zorganizowana. Nieszczęśliwi gracze są wiecznie ze światła niezadowoleni. Niema więc czemu dziwić się odpowiedzi niemieckiej. Wypływa ona z różnych względów. Ton i sporób wyrażania się jest nawet dość

umiarkowany, lecz trzeba pamiętać, że „wypadek“ spowodował odebranie Rzeszy Niemieckiej 80 tys. kilometrów kwadratowych terytorjum i nalożenie na nią warunków, ograniczających poważnie jej suwerenność, a prawdziwy sens odpowiedzi niemieckiej będzie wówczas zupełnie jasny.

Paryż. Czego chcą Niemcy? Oto jest pytanie, które stawia cała prasa, komentując odpowiedź niemiecką na memoriał Brianda oraz list marszałka Hindenburga do prezesa pruskiej rady ministrów.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

Parlament niemiecki rozwiązany z powodu uchwały, znoszącej dekrety Prezydenta.

Berlin, 18. 7. Parlament Rzeczy rozwiązany został dziś dekretem prezydenta Hindenburga.

Bezpośrednią przyczyną rozwiązania parlamentu jest skasowanie przez parlament dekretu prezydenta Hindenburga, wydanego przedwczoraj na zasadzie art. 48 konstytucji, a godzącego w nowe obciążenia podatkowe dla pokrycia deficytu budżetu.

Przebieg dzisiejszego posiedzenia parlamentu był niezwykle dramatyczny. Po rozmaitych epizodach przystąpiono do głosowania imiennego w sprawie uchylenia dekretu prezydenta Hindenburga.

Głosowanie trwało około 10 minut.

Wśród wielkiego napięcia prez. Loehc ogłosił wynik: Z 453 głosów za uchyleniem dekretu prezydenta wypowiedziało się 232, przeciw uchyleniu 221. Wobec tego dekrety prezydenta Rzeszy straciły moc prawną.

W tej chwili wstał ze swego miejsca kanclerz Brüning, odczytał z kartki obwieszczenie prez. Hindenburga, rozwiązujące parlament. Dalsze słowa kanclerza wywołały wrzawę na ławach komunistycznych. Rozległy się okrzyki: „Precz z prezydentem Rzeszy!“ Komuniści odśpiewali międzynarodówkę. Prezydent parlamentu, p. Loehc, zszedł ze swego miejsca. Ostatnie posiedzenie Reichstagu, wybranego w r. 1928, zostało zakończone.

Nowe wybory odbędą się prawdopodobnie 14 września.

Znowu ostrzeliwanie polskich strażników przez Niemców.

Katowice, 18. 7. Na punkcie granicznym w Łagiewnikach dwóch funkcjonariuszy polskiej straży granicznej było ostrzeliwanych przez kilku robotni-

umarkowany, lecz trzeba pamiętać, że „wypadek“ spowodował odebranie Rzeszy Niemieckiej 80 tys. kilometrów kwadratowych terytorjum i nalożenie na nią warunków, ograniczających poważnie jej suwerenność, a prawdziwy sens odpowiedzi niemieckiej będzie wówczas zupełnie jasny.

Paryż. Czego chcą Niemcy? Oto jest pytanie, które stawia cała prasa, komentując odpowiedź niemiecką na memoriał Brianda oraz list marszałka Hindenburga do prezesa pruskiej rady ministrów.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

Paryż. Czego chcą Niemcy? Oto jest pytanie, które stawia cała prasa, komentując odpowiedź niemiecką na memoriał Brianda oraz list marszałka Hindenburga do prezesa pruskiej rady ministrów.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

„L'Oeuvre“ ubolewa nad tem, że w tym samym dniu, gdy wręczona została Francji nota Niemiec, utrzymywana w tonie poważnym i umiarkowanym, prezydent Rzeszy wystąpił po stronie nacjonalistów, biorąc w obronę hitlerowców. Niemcy grzeją i chłodzą jednocześnie — oświadcza w zakończeniu autor artykułu p. Henri Barde.

Otwarcie kongresu międzynarod. unji parlamentarnej.

W kongresie uczestniczy 500 delegatów, reprezentujących 31 parlamentów świata.

Londyn, 17. 7. W galerji królewskiej Izby lordów odbyło się dziś otwarcie 26-ej sesji kongresu międzynarodowej unji parlamentarnej. — W kongresie uczestniczy 500 delegatów, reprezentujących 31 parlamentów świata. Wśród delegatów znajduje się 12 kobiet. W skład delegacji wchodzi m. in. b. prezes Rady Min. Belgji, duński min. spraw zagr., prezydent francuskiej Izby deput., prezydent izby greckiej, prezydent japońskiej izby panów, prezes izby łotewskiej, prezesi parlamentów Rumunii i Litwy oraz przedstawiciele dominjów.

Obradom kongresu przewodniczył szef delegacji francuskiej Boulsson. Min. Henderson, witając delegatów, podkreślił, że zadaniem unji jest osiągnięcie lepszego porozumienia pomiędzy narodami. Minister oświadczył, że rząd angielski zmierza do tych samych celów, t. j. utrzymania i wzmocnienia pokoju.

Londyn. Na konferencji unji międzyparlamentarnej po przemówieniu Boulssona przewodniczącym obrany został prezes sekcji angielskiej, ks. Sotherland.

Sytuacja w Egipcie bardzo naprężona.

10.000 ludzi za trumnami ofiar rozruchów.

Londyn, 18. 7. Donoszą z Kairu, że położenie polityczne w Egipcie uległo w ciągu dnia wczorajszego dalszemu naprężeniu.

Demonstracje i rozruchy w Aleksandrii zmusiły zniechęcony rząd Sidki Paszy do ustąpienia. Sidki pasza złożył wczoraj królowi Fuadowi podanie o dymisję. Losy tego podania nie są narazie wiadome, wątpliwym jest jednak, by król zdecydował się na powołanie do władzy stronnictwa nacjonalistycznego Wafd. Oznaczałoby to bowiem jego całkowitą kapitulację, która w konsekwencji doprowadziłaby musiała do detronizacji. Król Fuad ludzi się, że jeszcze uda mu się rozwojowi wypadków zapobiec.

Wczoraj w Aleksandrii odbył się pogrzeb ofiar

poniedziałkowych rozruchów. Pogrzeb zmienił się w wielką manifestację stronnictwa Wafd. Wzięło w nim udział przeszło 10.000 ludzi. Trumny zabitych niesiono przez całą drogę na ramionach. Tuż za trumnami postępował wódz stronnictwa Wafd Nahas pasza ze sztabem swych najbliższych współpracowników politycznych.

Do żadnych zajęć nie doszło. Policja przeczornie wyczołgała się z ulic, które przyciągał pogrzeb.

Anglja wysłała do Egiptu krążowniki.

Londyn. Premier Macdonald oświadczył w Izbie Gmin, że ze względu na poważną sytuację w Egipcie wysłano do Portu Saidu dwa krążowniki.

Minister Kwiatkowski w Oslo.

Oslo, 17. 7. P. min. Przem. i Handlu Kwiatkowski wraz z towarzyszącymi mu osobami przybył tu dziś rano, powitany na dworcu przez przedstawicieli władz norweskich z ministrem handlu, Oftedalem, wojny Andersenem, posła polskiego w Oslo, konsula generalnego oraz reprezentantów duńskiego ministerstwa spr. zagr. Natychmiast po przybyciu p. min. Kwiatkowski przyjął przedstawicieli prasy. W południe poseł polski Malczewski wydał śniadanie na cześć gości polskich. W śniadaniu uczestniczyli również przedstawiciele władz norweskich. O godz. 15 p. minister wraz z otoczeniem ma odjechać do Rjukan.

Oslo, 17. 7. P. min. Kwiatkowski został przyjęty na audjencji przez króla.

Paderewski wyjeżdża do Ameryki.

Warszawa. Paderewski opuścił po dokonanej operacji klinię, w której przebywał kilka tygodni i poddał się był operacji żyłaków.

Obecnie ma się dobrze i 1-go października wyjeżdża na tournée do Ameryki.

Moskiewski metropolita nie uznaje cerkwi polskiej.

Ryga. Wiadomość o wysłaniu listu przez metropolitę moskiewskiego Sergjusza do metropolity Djoniego z doniesieniem o nieuznawaniu autokefalicznej cerkwi w Polsce wywołała w kołach emigracji rosyjskiej wielkie zdziwienie.

Przejeżdżający przez Rygę biskup ukraińskiej synodalnej cerkwi, Serefin, w rozmowie z przedstawicielami emigracji oświadczył, że na terenie Rosji w myśl testamentu zmarłego patriarchy Tychona powstały liczne autokefaliczne cerkwie.

Patriarcha Tychon w testamencie swoim zalecił, aby w wypadku ustania istnienia legalnej wyższej władzy cerkiewnej biskupi zarządzali cerkwiami autokefalicznie. Oświadczenie metropolity Sergjusza będącego nielegalnym przedstawicielem władzy cerkiewnej, nie ma znaczenia kanonicznego i podyktowane jest zaleceniem rządu sowieckiego w celu intrygowania w stosunkach wewnętrznych w Polsce.

Zesłanie patriarchy Kucickiego.

Moskwa. Patriarcha moskiewski Kucicki został zesłany na jedną z wysp Oceanu Lodowego.

Czy może ciężkie czasy zwalniają Ciebie z obowiązku abonowania gazety?

Nigdy, przenigdy, wszak gazeta oświeca i radzi — jak najskuteczniej bronić się przeciw biedzie.

A więc zapisz natychmiast

„DRWĘCĘ“

na miesiąc sierpień.

WIADOMOŚCI.

Nowemiasto, dnia 21 lipca 1930 r.

Kalendarzyk. 21 lipca, Poniedziałek, Praksedy p. m., Wiktora. 22 lipca, Wtorek, Marij Magdaleny.

Wschód słońca g. 4 — 5 m. Zachód słońca g. 20 — 6 m. Wschód księżyca g. — — — m. Zachód księżyca g. 17 — 30 m.

Nowe przepisy o lichwie pieniężnej.

Oczekiwane od dłuższego czasu nowe rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości, dotyczące przepisów o lichwie pieniężnej, ukazało się z ważnością od 15 lipca r. Korzyści majątkowe, osiągnięte w przych. kredytowych, nie mogą przekraczać 11 procent w stosunku rocznym.

Ważne dla restauratorów.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał ostatnio orzeczenie wielkiej wagi dla zakładów gastronomicznych, prowadzących handel napojami alkoholowymi w naczyniach zamkniętych. Orzeczenie to idzie całkowicie po linii interesów kupiectwa i przyczyni się niewątpliwie do naprawienia wielu krzywd, wyrządzonych tym przedsiębiorstwom na tle mylnego, jak się okazało, interpretowania przepisów ustawy.

Na mocy tego orzeczenia właściciele zakładów gastronomicznych (restauracyi, cukierni, kawiarni, mleczarni) będą opłacać podatek, nie, jak dotychczas, w wysokości 2 proc. od obrotu towarowego, tj. od sumy sprzedanych ilości napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach, wyrażonej w odpowiedniej kwocie ich pieniężnej wartości, lecz w wysokości 5 proc. od prowizji z tego obrotu, to jest od sumy ich zysku, wynikającego z różnicy między ceną, płaconą przez nich Monopolowi spirytusowemu, a ceną sprzedaży napojów publiczności.

Spadek wpływów z monopolów państwowych.

Wpływy z monopolów państwowych wnoszący w czerwcu b. r. ogółem 65,133,000 zł i wykazują spadek wobec 68,539,000 zł wpływów z czerwca r. ub.

Zwiększone wpływy wykazały monopole: solny o 882 tys. zł, tytoniowy o 4,999,000 zł oraz zapalczan o 85,000 zł, natomiast zmniejszyły się wpływy z monopolu spirytusowego o 7,528,000 zł oraz loterii państwowej o 1,833,000 zł.

Z miasta i powiatu

Uroczystość św. Wincentego a Paulo.

Nowemiasto. W przededniu święta św. Wincentego a Paulo członkinie miejscowego tow. Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo były u wspólnej spowiedzi, w dniu następnym, w sobotę, natomiast u wspólnej Komunii św. Po południu odbyła się w salce Ochronki wspólna kawka, nie tylko dla członkin Towarzystwa, ale i dla ubogich miasta, w której udział wzięło około 150 ubogich, doznając w ten sposób owoców błogostawionej pracy Towarzystwa.

Podziękowanie.

Nowemiasto. Wyrażamy niniejszem wszystkim Szanownym P. P. Ofiarodawcom fantów na letnią zabawę, p. p. Gawrońskiemu, Ludwickiemu i Perszktemu za łaskawe podjęcie się funkcji kasowania oraz Druhom z miejsc. S. M. P. żeńskiego za łaskawą pomoc przy sprzedaży fantów jak najserdeczniejsze „Bóg zapłać“.

Zarząd Kat. Stow. Pol. Młodz. M. w Nowemleście.

Pokwitowanie.

Nowemiasto. 10 zł złożono w naszej administracji na L. O. P. P. jako czysty dochód z zabawy Kółka Rolniczego Wonna.

Zawodowy włamywacz pod kluczem.

W Nowemleście. W ub. tygodniu przytrzymał podjętego osobnika i kobietę, u których podczas rewizji znaleziono większą ilość towaru skradzionego u pp. Olaszewskiego, Radomskiego, Skotnickiej, Żurawskiego, Kucickiego i Kaufmanna. Kradzieży dokonali w ten sposób, że do składu weszli w zamiarze poczynienia zakupu, a skradzione rzeczy ukrywali pod płaszczem i ulatnił się. Prócz tego znaleziono przy nich klucze, wytrychy i różne narzędzia złodziejskie.

M. T. PORKINS.

31

CZARNE WIDMO.

POWIEŚĆ.

Przekład z angielskiego.

(Ciąg dalszy.)

— Nie byłam nigdy niczyją pieszczotką i zapewne nigdy nią nie będę — odparła smutnie dziewczyna z rezygnacją.

— Ale podobałoby ci się to, prawda?

— Nie wiem — odparła Linda, tłumiąc westchnienie.

— Ach, tak, należysz do owych niezależnych charakterów, które na siebie tylko liczą i same tylko z losem walczą; jesteś biedną i dumną, a zarazem pełną otuchy. Przewiduję, że nie długo tu u mnie pozostaniesz. Zbierasz zapewne pieniądze, aby się wyswobodzić?

— Składam moją pensję, nie umiem trwonie pieniądze.

— I pracujesz nad swym wykształceniem?
— Skąd pan wiesz o tem? — zapytała zdumiona Linda.

— Słyszę, jak zdejmujesz ciężkie tomy, a więc dzieła poważnej treści z półek biblioteki i przeglądasz takowe, gdy sądzisz, że śpisz. Wiem dobrze, że skoro ci się zdawać będzie, żeś już gotowa do lotu, rozwinięsz skrzydła i wymógłazy na małe światłectwo, puścisz się w świat szeroki. Ale miej się na baczność, młode stworzenie, nie puszczaj się tak łatwo, zatrzymam zaległą pensję i nie wydam żadnego świadectwa, nie zapominaj, że cię tu bez rekomendacji przyjąłem.

— Ależ pan się myli, nie mam wcale zamiaru puszczaj się w świat, tu mi dobrze i czuję się...

— Szczęśliwa? co?

— Tak, przecież szczęście jest to [nieobecność nieszczęścia i cierpienia!]

— Ach, cóż z ciebie za filozofka?!

— Zresztą, jestem rzeczywiście niezależną od nikogo. Nie mam ani krewnych, ani przyjaciół, nie potrzebuję nikomu zdawać rachunku z mych czynności, mogę pójść, gdzie chcę i robić, co chcę, zatem jestem panią owego losu.

— Głupstwo! Panią swego losu! przyjąć i odejść, kiedy chcesz...

— Nie, ja jestem panem twego losu!.....
Zadzwonił o światło i poszukał w encyklopedji artykułu o balonach. Jeśli się nie myli, jest autor artykułu o aeronautyce, który wczoraj zaczęliśmy czytać, słowem, chciałbym sobie zrobić przyjemność przekonać się o tem. Linda przysunęła sobie schódki i Seed przyszedł, wstąpiła na najwyższy stopień, aby z górnej półki sięgnąć po jeden z grubych piętnastu tomów, naznaczony literą B do E. Gdy go chciała z rządu opylonych sąsiadów wyciągnąć, okazał się tak ciężkim, że wysunął się jej z ręki i upadł na posadzkę z wielkim loskotem.

Pan Holtrop drgnął nerwowo i mruknął coś podobnego do klątwy.

Z żywym wyrazami o przebaczenie za nieostrożność podniosła Linda książkę, z której w tej chwili wypadł gruby list zanieczetowany. List ten poźółki nosił adres pana Holtropa, ręką kobiecą napisany, atrament prawie zupełnie spłowiały i nie dziw, stempel pocztowy, tuszem wyciśnięty nieco trwalszym, nosił datę z przed lat dwudziestu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

